

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

SSA Michał Kłós

w sprawie ze skargi H. R.

przy uczestnictwie G.(...) Spółce z o.o. w K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 marca 2008 r.,

zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 6 listopada 2007 r.,

sygn. akt VI WSC (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w K. odrzucił wniesioną przez H. R. osobiście skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z powodu niezuzupełnienia braków formalnych skargi (art. 424⁶ § 3 w związku z art. 424⁵ § 2 k.p.c.).

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że dnia 18 czerwca 2003 r. Sąd Rejonowy w K. wydał wyrok zaoczny, w którym zasądził od H. R. na rzecz „G.(...)” sp. z o.o. w K. 114,06 zł z odsetkami w wysokości 1% dziennie oraz koszty procesu. Wyrok uprawomocnił się bez zaskarżenia. Dnia 20 sierpnia 2007 r. pozwana wniosła do Sądu Apelacyjnego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, w której zaskarżyła m. in. wyrok zaoczny z dnia 18 czerwca 2003 r. Po przekazaniu skargi Sądowi Rejonowemu w K., przewodniczący poinformował pozwaną, że skarga

dotycząca wyroku zaocznego została zarejestrowana jako odrębna sprawa i wezwał pozwaną do złożenia w terminie 7 dni trzech odpisów skargi wraz z trzema kompletami załączników pod rygorem odrzucenia skargi. Pozwana w określonym terminie złożyła trzy odpisy skargi, ale bez załączników. Odrzucając skargę Sąd uznał, że jej braki formalne nie zostały usunięte z powodu niedołączenia załączników do odpisów skarg.

W osobiście sporządzonym zażaleniu, pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niedopuszczalne z powodu niezachowania wymagania przewidzianego w art. 87¹ § 1 k.p.c. Przytoczony przepis stanowi, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

Zacytowanego przepisu nie stosuje się w postępowaniu o zwolnienie o kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat lub radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.). Przepisu art. 87¹ § 1 k.p.c. nie stosuje się także wtedy, gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa (art. 87¹ § 3 k.p.c.).

Skarżąca nie wykazała, aby należała do kręgu wymienionych wyżej osób, które są zwolnione od zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego. Wniesione przez nią zażalenie, sporządzone osobiście, podlega zatem odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Odrzucenie zażalenia nie pozbawia skarżącej możliwości złożenia w Sądzi Rejonowym wniosku o ustanowienie adwokata z urzędu, który rozważy dokonanie możliwych w sprawie czynności.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 373 w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.).